

Can Cardús

Torrelavit

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Masia de Can Cardús, partida dels Clots
Emplaçament	Carretera BV-2246, al trencant situat entre els km 12 i 13, cal recórrer 2 km.
Alçada:	232 m

Coordenades:

Latitud:	41.44585
Longitud:	1.74834
UTM Est (X):	395445
UTM Nord (Y):	4589009

Classificació

Número de fitxa	08287 - 54
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Text Refós Normes Urbanístiques de les Normes Subsidiàries (set. 2005)
Número inventari	Sí, IPA, n. 4860
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cadastral: 08287A002000200000XK
Autoria de la fitxa	Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa:	dc., 23/06/2010 - 02:00

Descripció

Masia de planta quadrada, amb planta baixa, pis i golfes i teulada de teula àrab a doble vessant. La façana principal presenta una disposició simètrica de les obertures. El portal d'entrada és de mig punt fet amb grans dovelles de pedra, lleugerament desplaçat a la dreta de la planta baixa, respecte a l'eix de simetria. Té una finestra a cada costat, rectangular. A l'alçada de la planta baixa s'adossen uns cossos de planta rectangulars a cada banda, que antigament formaven part de les masoveries. Aquests annexos tanquen l'immoble per la part davantera, formant un baluard. A l'alçada del primer pis hi ha quatre finestres, també rectangulars, les dues del centre lleugerament més grans que les dels laterals, ja que es tradueixen, a l'interior, amb una estança central que actua com a distribuïdor cap a les habitacions, que se situen als laterals. Corona la façana una petita finestra d'arc escarser situada al centre, just a sota del carener, que serveix per a la il·luminació i ventilació de les golfes. Cal destacar el fet que l'aparell constructiu és de tàpia. A l'interior destaca, a la planta baixa, el terra de rajoles de terra cuita, i de rajola hidràulica al primer pis. Cal mencionar també que l'estructura del sostre de l'edifici és de bigues de pi melis. Al sostre d'un sector dels baixos, a l'enteixinat, hi ha gravada diverses vegades la data de 1744.

Història

Can Cardús és un edifici d'origen medieval, situat a la partida de Sant Julià, per haver-hi hagut una capella sota aquesta advocació a la zona. Sembla que el nom original de la masia era Cerdà (o Serdà), des de molt antic: és possible que tingui alguna relació amb el lloc de l'establiment que el 1277 Sibil·la del Raïm, muller de Guillem de Lavit, castlà del castell termenat, va fer a un tal Ferran Oliver i els seus, de diverses cases i el mas anomenat Cerdà i del molí també dit Cerdà, que té a la parròquia i terme de Lavit, a cens d'un parell de gallines pagades per Nadal, i que sigui home propi de la casa del Raïm. Tot i així, aquest cognom al segle següent no apareix i si que, el lloc de Sant Julià, es troba un Bernat Serdà, entre d'altres. Als fogatges del segle XVI trobem, el 1515, Pere Serdà de Sant Julià i, el 1553, Joan Serdà de Sant Julià. El 1602 apareix un Vicenç Serdà que pagava certs impostos a la parròquia de Lavit. A finals del segle XVII es troba fincada al lloc la nissaga dels Cardús, que es creu que eren procedents d'Esparraguera, que pagaven tributs a la comanda de Sant Joan de Vilafraça, els quals construïren un molí paperer i reformen completament la masia, i es perdé quasi tota la construcció d'època medieval que devia tenir. Segons Salvador Llorac (veure "Bibliografia"), es va trobar un totxo amb la inscripció "s'ha fet lo 1761. Anton Miguel", que correspon a unes reformes fetes al segle XVIII. El 1851, Josep Cardús i Vallès, propietari de la finca, era el contribuent més important de Lavit. A finals del segle XIX els Cardús vengueren la finca, la qual ha passat per mans de diversos propietaris fins que el 1948 fou adquirida pel senyor Puiggrós, originari d'Òdena. Actualment Can Cardús és una hisenda agrària de gran extensió i conté, a la masia, una residència de turisme rural.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Arxiu Servei de Patrimoni Arquitectònic.
LLORAC I SANTIS, Salvador (2003): "Torrelavit. Ahir i avui d'un poble del Penedès". Edita: Ajuntament de Torrelavit, p. 290-291.

